

2013/2014

Po prázdninách, v posledním srpnovém týdnu, jsme si prodloužili prázdninovou pohodu a prožili jsme si čtvero přírodních živlů - vodu, oheň, vítr a zemi. Z písku jsme stavěli různě dlouhé kuličkové dráhy. Zkusili jsme si vyrobit svůj vlastní bublifuk a povedlo se – bubliny se vznášely po celé zahradě. Z prvních jablíček jsme si uvařili kompot.

V září jsme se pustili do práce, z klásků obilí jsme „dobývali“ jednotlivá zrníčka. A když jich byla plná miska, namleli jsme je na mouku, abychom si mohli upéct první společný chléb v letošním školním roce. A byl moc dobrý, s pěkně vypečenou, křupavou kůrkou.

Vydali jsme se do dukelského lesíku, nasbírali jsme si klacky a každý si vyrobil svůj michaelský meč.

Tentokrát jsme „pracovně“ pojali i Michaelskou slavnost. Sílu jsme potřebovali při moštování vlastnoručně sesbíraných voňavých jablíček a hrušek ve starém sadu v Plchu. A té síly bylo opravdu třeba, nejen při převážení jablíček, ale hlavně při samotném lisování jablečné šťávy. Ale stálo to za to – na sladkém voňavém moštu jsme si všichni pochutnali.

V říjnu jsme se všichni s rodiči, sourozenci i kamarády sešli na podzimním Violkovém dni, na kterém jsme si vyrobili papírového draka. Proháněli jsme ho po zahradě i v blízkém okolí. Z nasbíraných přírodnin vznikly krásné barevné mandaly a korále. V kavárničce jsme si pochutnali na dobrůtkách.

Byli jsme v pardubickém divadle na pohádce plné písniček a říkadel.

V listopadu jsme se těšili na Martinskou slavnost. Zpívali jsme písničky o lucerničce, světélku i o skřítcích. Rodiče se jednoho podzimního odpoledne sešli ve Violce a vyrobili pro děti lampiony s barevnými obrázky. V následujícím týdnu jsme se společně se školičkou skřítky Máčka sešli pod Kuňkou a po pohádce „O dobrosrdečném děvčátku“ jsme si zapálili svíčky v lampionech a za doprovodu flétny jsme hledali lucerničkami osvětlenou cestu. Ta nás dovedla až na palouček, kde nám Martin schoval košík plný voňavých pytlíčků se sušeným ovocem a kořením. Doma jsme si čaj uvařili a vypili si ho se všemi, které máme rádi.

V pardubickém divadle jsme viděli pohádku „O medvědu Ondřejovi“.

V sobotu před první adventní nedělí jsme se sešli s našimi kamarády školáky na adventním jarmarku ve waldorfské škole.

V prvním adventním týdnu si každý z nás rozsvítil svoje světélko na voňavé adventní spirále.

A potom už jsme vyšívali vánoční přání, zpívali adventní písničky a koledy, pekli cukroví, navlékali řetězy na stromeček, z vosku jsme vykrajovali ozdobičky, z ořechových skořápek jsme si vyrobili lodičky a těšili se na Vánoce.

V posledním adventním týdnu jsme pro rodiče připravili překvapení – naši vánoční hru o zvířátkách, která chtěla Ježíškovi přinést dárek, stejně jako všichni, kteří se o jeho narození dozvěděli.

V lednu jsme si prožili putování Tří králů za betlémskou hvězdou a uzavřeli jsme tak příběh o narození Ježíška.

A potom jsme už netrpělivě čekali, kdy napadne sníh, abychom si mohli postavit sněhuláky a bobovat na nedalekém kopečku.

V březnu jsme se těšili na masopustní rej, upekli jsme si koblihy. V maskách jsme tančili, zpívali, muzicírovali. Vyzkoušeli jsme si, co všechno dokážeme s bubínky, ozvučnými dřívky, hrkačkami, xylofonem.

Přicházející jaro probudilo první kytičky na zahrádkách v blízkosti Violky. V lesíku na kraji Pardubic jsme si prožili Jarní slavnost. Úzkou temnou cestičkou v lese, mezi stromy i v hustém křoví jsme se dostali na sluncem ozářenou loučku, kde nám Matička Země připravila své dary – semínka, která jsme si zaseli do květináčků. Celou zpáteční cestu autobusem jsme je opatrovali, aby se nám v zatáčkách nevysypala hlína i se semínky. Všichni jsme si je dovezli v pořádku. Ve Violce jsme je zalili a odnesli jsme si je domů, kde jsme je pečlivě zalévali.

Začátkem dubna jsme byli na koncertě Komorní filharmonie Pardubice.

Vynesli jsme Morenu a nechali ji odplout po Chrudimce daleko do moře, aby mohlo přijít jaro.

Koncem dubna jsme se s rodiči a kamarády sešli už na třetím Violkovém dni. Vyráběli jsme z vlny tulipány, prstýnky, vyzkoušeli jsme si origami motýlka, vyráběli jsme ze dřeva. Venku jsme skákali na trampolíně, podbíhali pod lanem, hráli kuličky a taky jsme opékali buřty, klobásky a rohlíky.

V květnu jsme si užívali příjemné počasí na zahradě a v parku, stavěli jsme hrady z písku, kuličkové dráhy, holčičky sbíraly první kytičky a pletly věnečky.

Znovu jsme se vypravili do lesíku na kraji Pardubic, pozorovali jsme broučky, včely, motýly, přes cestu nám přeběhla srna a některé z nás pěkně vylekala. Na louce jsme si upletli věnečky a natrhali kytičky pro maminky.

Koncem května jsme jeli do Plchu ke Kačence a zkusili jsme si vyrobit rybářský prut a chytat ryby na rybníce. V dešti, v pláštěnkách jsme nahazovali, rozmotávali zauzlované pruty, ale nakonec si každý rybku chytil. Všechny rybky jsme nakonec pustili zpátky do vody.

Vydali jsme se za vílami na rozkvetlou louku na břehu řeky Chrudimky, upletli jsme věnečky, které jsme vílám poslali po vodě. Ve starém stromě jsme objevili stromový domeček, ve kterém jsme si moc rádi pohráli.

Koncem června pro nás děti z waldorfské školy zahrály veselou pohádku o čertech.

Opět v Plchu, u Kačenky na zahradě, jsme hledali kuličky zlatého kapradí, podívali se na loutkovou pohádku O zlatém kapradí, kterou pro nás moc hezky zahráli naši rodiče. Z devatera bylin báby kořenářky jsme si na ohni v kotlíku uvařili čaj na všechny nemohy. Na ohni jsme si upekli „hady“ a buřtíky.

V posledním červnovém týdnu jsme se rozloučili s našimi budoucími školáčky. Prošli duhovou bránou ke své paní učitelce a kamarádům z waldorfské školy. Některé jitřenky se s námi rozloučily houslovou improvizací.